
Номінація "Сценарій позакласного заходу"

Я — особистість

Виховна година, присвячена Олександру Жданову, колишньому випускнику гімназії

Юлія Мовмига,

*вчитель Северодонецької гуманітарно-естетичної гімназії
Луганська обл.*

Девіз заходу: *Усяка школа славна не числом, а славою своїх учнів.*

М. Пирогов

Мета заходу: ознайомитись із творчістю колишнього випускника гімназії Олександра Жданова, розповісти про його дитинство, родину, літературну діяльність; розвивати логічне й образне мислення, навички виразного читання; спонукати учнів замислитися над морально-філософськими проблемами, що порушуються у поетичних творах; дати можливість упевнитись, що успіх залежить від власних зусиль; навчитися розуміти людей та себе; розвивати бажання вдосконалюватися.

Обладнання: виставка книжок Жданова Олександра, кодоскоп для трансляції презентації (у програмі Power Point), стіннівки зі світлинами.

Випереджальне завдання: організувати зустріч із батьками, друзями Олександра, підготувати слайд-дові "ролики" за творчістю О. Жданова.

Запрошені: Жданова Лариса Вікторівна — мати О. Жданова, колеги, адміністрація.

Крилаті вислови та цитати:

- * Життя таке коротке! Поспішайте робити добро!
- * Життя людини мусить бути повноцінним!
- * Будь гідним імені людини!
- * Призначення людини — бути Людиною!
- * Нащо нас мати привела? Лиш для добра!
- * Прагни не до того, щоб досягнути успіху, а до того, щоб твоє життя мало сенс.

Хід заходу

(Звучить музика А.Вівальді "Пори року. Осінь", 2 хв.)

Учениця. У цій чарівній мелодії відчувається осіння прозорість, легкий смуток, спокій, тихий шелест листя, що непомітно падає на землю.

Восени, коли дерева скидають листя, природа постає перед нами в неприкрашеному вигляді, у ній відчувається первісна відкритість і незахищеність. Саме в цій порі криється одвічна таїна спорідненості Людини і Природи.

Учень. Адже в житті обов'язково є така мить, коли ми позбавляємося від усього фальшивого, не-

справжнього, наносного. У цей момент прозріває душа *Особистості*, бо їй відкриваються якісь незрозумілі, невидимі грані буття... Особливо це стосується людини, котра вболіває за долі інших. А поети, як відомо, є саме такими...

Учитель. Наша виховна година називається "Я — особистість" і буде вона присвячена непересічній особистості, колишньому випускнику гімназії — Жданову Олександрю. Сьогодні у нас в гостях його мама Жданова Лариса Вікторівна, і я люб'язно запрошую її для коментування презентації.

(Показ слайдів презентації. Коментування Лариси Вікторівни)

Учитель. Перед тим, як прозвучать поезії Олександра, ознайомтеся з його "Побажаннями моїм читачам".

(Читають учні. Стиль автора збережено.)

Побажання моїм читачам

Учень. Я хочу побажати своїм читачам, щоб ви, прочитавши мої твори, знайшли в них щось близьке та душевне для себе, для своєї свідомості та свого світовідчуття. Також побачили в них моє велике бажання допомогти людині та всьому людству знайти дорогу добра, що приведе до того, що ми будемо більше розуміти один одного та допомагати добрими справами, і говорити на різні теми, бо день та життя — дуже недовгі для того, щоб робити щось погане та звертати увагу тільки на себе.

Я намагався відобразити у своїх творах різні стани душі людини, тому мої вірші веселі й сумні, мрійливі й символічні, драматичні й радісні, а також дають пораду, закликають до добра, правильні. Герої моїх творів підкоряють вершини-цілі та зупиняють свій життєвий невтомний біг, розмірковують над тим, чи правильно обрали свою путь, чи правильно ставляться до людей. Ці герої — мужні та слабкі, ті, які втратили свої маяки, одні герої шукають істину, інші — дарують її нам.

Учениця. У кожного героя та образу є призначення: позитивні й негативні, сильні та слабкі, правильні й неправильні сторони, але кожен із них хоче знайти своє місце в житті. Мої герої та образи не ідеальні, але й не безпорадні, у них є свої недоліки й темні сторони, але вони дійсно прагнуть змінити себе й намагаються робити більше добрих справ. Усі ці герої та образи і є ми, і кожен із нас хоче змінити себе на краще, але ці голоси поки мало хто чує. І я у своїх творах виступаю за добрі зміни в людині, за вищі духовні й моральні правила та закони, що були встановлені нашими пращурами й передані нам. Людська душа — твердий матеріал, з якого можна виліпити прекрасну форму, але тільки за допомогою добра та уваги до талантів, до бажань бути необхідними іншим людям, друзям та знайомим...

(Звучить музика А.Вівальді "Пори року. Осінь", 2 хв.)

Учитель. А зараз давайте послухаємо читців.

(Звучать вірші О. Жданова у виконанні учнів 8 кл. з коментуванням ведучих.)

"Я іду по волнам". Ця поезія відкриває збірку автора:

*Я іду по волнам
Белокрылою чайкой.
Брызги гордо обняв,
Я лечу без утайки.*

*Я свободен, как гребень
Восстающей волны.
Как надежно я скреплен
Духом чутким, земным.*

Виставка книжок автора

Старікова Софія читає вірш "Я іду по волнам"

*Я іду по волнам,
Виден берег вдали.
Свой полет не предам
Хрупкой тверди земли.*

*Но я твердо иду,
Я свободен давно.
Не во сне, не в бреду
Вижу светлое дно.*

*Там смеются медузы
И дельфины резвятся
В ритме грустного блюза,
Мои вольные братцы.*

Патріотична тематика висловлена у поезії "Ни дня войны":

*Ни дня войны, ни дня войны
Мы не желаем больше,
Но шли усталые сыны
По землям чуждой Польши.*

*От Сталинграда шли до Курска,
От Курска к Западной Двине...
Придет не скоро день июльский,
Когда уснем мы в тишине.*

Тема рідного краю лунає у поетичному творі "В поле тихо ковыль шелестит":

*В поле тихо ковыль шелестит,
Робко гнется под ветром свирепым.
Возвращался казак через степи —
Бесконечный степной монолит.*

*Волны мчатся зеленым убранством,
Челн ретивый, буяный, багряный
Разрезает ковыль мощно, рьяно.
Неспокойно степное пространство.*

*Конь, уставший от дальней дороги,
Как беспарусный челн по волнам,
Шел неспешно к родным берегам,
Там тепло, ноги жутко продрогли.*

Картини морського пейзажу спонукали автора до роздумів і народився вірш:

*Ветер... Берег... Волны... Лед...
Мыслей праведный полет...
В даль лечу... и умираю...
Утром снова воскресаю.*

Скалы...горы...отраженье —
Бесподобное мгновенье!
Радуг свет перебираю —
Жизни радость постигаю.

Может я — мираж, завеса
Из атласного замеса
И несущийся поток,
Звездных далей огонек?!

Кожна людина в душі — дитина, тому такою чаруючою є тематика циклу поезій для дітей під назвою "Іжачки":

*Ежикам, ежикам холодно зимой,
Из лесу ежеиков взяли мы домой,
А из яблока выполз червяк,
Недовольный — над ним подшутили.*

*Подбежали ежики, молодняк,
Одно яблоко мне подарили.
Напоили ежеиков теплым молоком,
И теперь по комнате ежики бегом.*

*Осень шьет наряд для елок,
Но моток из ниток ожил
И подушечка иголок,
Оказалось, сонный ежик.*

*Хотелось развеять бы миф,
Что еж на иголках таскает
Три яблока, горсть спелых слив.
Но как он плоды надевает?*

Вірш "Моя однодневная осень" відкриває третю збірку автора:

*Моя однодневная осень
В огне шепелявит листвою.
Вердикт Немезиды отсрочен
На долю, на миг роковой.*

*Зачахнуть — не в силах, не вправе,
Закован я в сталь бытия.
Хотелось бы крылья расправить
В покинутом мире огня.*

*По капле, по капле свинцовой
Струится на землю лазурь.
Из перьев плешивое слово —
На сердце, как огненный гул.*

*Моя однодневная осень
Рисует знакомых черты,
Надежды на зиму приносит.
Рождения день впереди.*

Учитель. Для чого живе людина? Який слід повинна залишити вона на Землі?

І щоб ніколи не відчувти гіркоти життєвого полину, не відчувти у зрілі роки, що життя пройшло марно, потрібно самому собі дати відповідь: у чому сенс життя, чого я хочу досягти, яким я повинен бути?

З давніх-давен філософи оцінювали роль справжньої людини. Вони шукали людський ідеал. Такіх філософів часто називали "диваками"...

Олександр не був філософом, та й не прагнув цього. У нього був свій погляд на життя, і він радо ділився своїми думками і з друзями, і з рідними, і з нами, читачами.

Звучать уривки з "Побажання моїм читачам".
(Читають учні)

Учень. Я хочу побажати, щоб ви, прочитавши мої твори, зрозуміли хоча б частину їх та осягнули б внутрішню суть і повчальний зміст, а також у самих собі знайшли б який-небудь талант. Цей талант дав би вам можливість розповісти людям про вас, про ваше розуміння світу, про істини та ідеали, на які ви спираєтеся під час здійснення тих чи інших справ та вчинків. Але є головне "але" — ви повинні самі вирішувати за себе та відповідати за свої вчинки, спираючись на власний кодекс честі, а також на досвід інших людей та поколінь. Відрізняйте погане від доброго і намагайтеся робити менше зла іншим, бо всі ми жителі однієї планети, і саме на ній нам жити. Ми головні ковалі свого життя і свого щастя. Спробуйте взяти за основу такий принцип: "Поважати минуле, жити правильно тепер і створювати майбутнє собі й іншим!!!"

Учениця. Читайте мої вірші, читайте вірші великих поетів минулого та сьогодення, давайте зробимо наше покоління набагато добрішим до інших людей, у яких ще не згас вогонь розуміння того, що ми одне людство, і чи необхідно руйнувати світ та стосунки між людьми добра.

Я бажаю вам, читачам моїх віршів, знайти відповіді на свої запитання, замислитися над своїм життям і над тим, що навколо вас. Працуйте над собою, розвивайтеся духовно, і, можливо, тоді наш світ стане кращим та ближчим до природи.

А закінчити свої побажання хочу словами Ігоря Талькова:

*Этот мир несовершенный
Состоит из всех из нас.
Он — прямое отраженье
Наших чувств и наших глаз.
Этот мир не станет лучше,
И не станет он добрей,
Если сами мы добрей не станем.*

Учитель. Сподіваюся, що вам сподобалася сьогоднішня виховна година, ви дізналися про талановиту Особистість, яка жила й навчалася поруч із вами, ви почули для себе багато порад, настанов. Можливо,

Мовмига Ю.М. (праворуч) та Жданова Л.В. (ліворуч)

більша їх частина спонукатиме й вас до творчості, а також до того, щоб відчути себе особистістю мислячою, креативною, здатною долати всі перешкоди та труднощі. Хочу вам подарувати невеличкі символи нашого заняття у вигляді осіннього листя, де на звороті містяться поради психолога щодо вдосконалення особистості.

Додаток

Стисла інформація про автора поезій

Жданов Олександр Анатолійович. Творчий псевдонім Олександр Александрин. Народився 14 січня 1983 р. в м. Северодонецьку Луганської обл. У 1990 р. зарахований до 1 кл. СШ № 9, яка пізніше (1997 р.) була реорганізована в Северодонецьку гуманітарно-естетичну гімназію.

У 2001 р., закінчивши гімназію, вступив до Слов'янського державного педагогічного університету. Вірші почав писати російською мовою у 18 років.

20 липня 2001 р. — I етап творчості. Початок усього... Має назву "Принцип чоти-рьох "Н" — "Начальное Накопление Навыков Написания".

Квітень 2002 р. — II етап творчості. Має назву "Реалізм, символізм та реалізм-символізм".

Листопад 2003 р. — III етап творчості — "Казаківська осінь". Відбулася зустріч Олександра з викладачем Слов'янського державного педагогічного університету Ігорем Миколайовичем Казаковим, який відкрив для поета нові теми, надихнув на активну діяльність.

2003 р. — лауреат літературного конкурсу "Натхнення", м. Луганськ.

2004 р. — одержав диплом бакалавра (кваліфікація: бакалавр педагогічної освіти, учитель англійської мови); член літературного об'єднання ім. Володимира Сосюри Слов'янського державного педагогічного університету.

2005 р. — переможець конкурсу "Натхнення", м. Луганськ.

2006 р. — перша збірка "Мой путь". Учасник XVI обласного літературного конкурсу "Молоді голоси".

2007 р. — друга збірка "Я иду по волнам".

01 травня 2008 р. — завершив свій земний шлях... Переможець у номінації "Золота ліра" ХХ обласного літературного конкурсу "Молоді голоси", 2010 р.

2011 р. — третя збірка "Моя однодневная осень" (готується до друку).

Відгуки друзів, колег

Когда я читаю стихи Саши... Свет его бессмертной Души... Хрустальные пространства его Мира... Звенящая неуловимая музыка слов... Все так прозрачно, так невесомо, так ... СВОБОДНО...

Еще слово, еще один яркий образный мазок на картине жизни — и вот в его стихах я угадываю себя — и не потому, что они обо мне, а потому, что они ТАК близки, так знакомы моей Душе, — как будто я читала их ранее — еще ДО их сотворения, еще ДО Сотворения Мира...

Поистине, поэзия бессмертна и безначальна, как и сама Душа человеческая!

Как хочется, чтобы это почувствовали, чтобы в это поверили, чтобы это ВСПОМНИЛИ и другие люди...

Оля Теличко,
друг, поетеса, художник,
журналіст, випускниця
гімназії

...Его интересовало все. Саша, не замечая времени, вникал во все подробности разговора о стихах и не скрывал своего неумного желания слушать и учиться. Он мог не сразу соглашаться со мной, но увидев, как начинала по-новому звучать строчка или фраза — по-детски радовался. Было видно, как нужны ему эти встречи. Четыре стены не могли удержать его живое воображение. И последние стихи зазвучали пронзительно, насыщенно и ярко...

Мне искренне жаль, что Саша не все сказал...

*Не успел...
Не хватило Времени...
А ему было что сказать...*

*Красив и необычен след метеорита,
Что дивным светом обозначил небосвод...
Его судьба была мятежна и открыта —
И был безгрешным и поспешным тот полет.*

Володимир Предатько,
член Міжрегіональної спілки
письменників України

Полет души

Читая Сашины стихи без слез невозможно, потому что хорошо знаешь его самого.

Стихи — оголенный нерв поэта, открытая душа. Поэт хочет, чтобы его услышали, поняли, почувствовали то, что чувствует и переживает он. В Сашиных стихах переданы не только его ощущения, чувства и взгляды. Его стихи несут в себе глубокий смысл:

*Никто не встанет на пути,
Я — все: вселення и вера,
Биение звездной красоты.
Моя душа всегда летела.*

Вот этот "полет души" и держал его в нашем грешном мире, наполняя смыслом его физическую жизнь.

Душа Александра жива. Она трепещет, волнуется, заставляет сердца живущих сегодня чувствовать, любить, мечтать.

Лариса Константинова,
вчитель російської мови
Северодонецької гімназії
1997—2003 рр.